

KURBAN: KULLUK VE SAMİMİYET BEYANI

“(O kurbanların) ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşacaktır. Fakat O'na sizin takvanız ulaşacaktır.” (Hac, 22/36-7)

Allah'a yaklaşmak, Ona karşı samimiyetimizi ortaya koymaktır Kurban... O'nun verdiği yine sadece O'nun için feda etmektir. Samimiyeti sınamaktır. Sınanmaktır yalnız kaldığımız zamanlarda... Neleri sevip, nelerden vazgeçebileceğimizi ortaya koymaktır. Kendimize ayna tutmaktır kurban...

Kurban, kurbiyyet... Gönülden bağlılık...

“Kulumun en sevdiğim ibadeti, bana olan samimiyetidir.” (Ahmed b. Hanbel, V/254) buyururken Mevla; gönülden yapılan kulluğun, içtenlik ve ihlasla, saf ve duru bir hâl ile O'na yönelmenin ifadesidir kurban...

Adamak ve adanmaktır kurban; makama, paraya, şöhrete aldırış etmeden... Bir ölüp bin dirilmek, diriltmek için ölmek ve ölümsüzlüğe ermektir.

Kurban ile Allah'a karşı samimiyette zirve olanlardan biri Hz. İbrahim ve İsmail'dir. Kurban, bu anlamıyla İbrahim'in (a.s) samimiyeti, İsmail'in (a.s) teslimiyetini simgeler. Çünkü Hz. İbrahim halim ve merhametli bir yapıda olmasına rağmen Allah'ın emri karşısında hiçbir tereddüt göstermeden biricik yavrusunu feda edebilmeyi göze alan bir baba olarak evladını adamıştır. Hz. İsmail de emr-i ilahi karşısında teslimiyet, rıza ve sabır göstererek adanmıştır. Adayan canandan, adanan da canından vazgeçebilmenin imtihanını vermiştir. Allah onların kalplerini takva ile imtihan etmiş, iki fedakârlık örneğinden insanlığa kalan kurban hatırası, takva ve teslimiyetin ölümsüzleşmesinin ve gelenek halinde yaşatılmasının şiarı, sembolü olmuştur. *“Allah'ın şiarlarına saygı göstermek, kalplerin takvasındandır.”* (Hacc 22/32)

Kurban; yakınlık sevdası... Yakınlıkta takva... Takvada teslimiyet...

Kurban, takvaya; takva da Allah'a ulaştırır. Allah'a yaklaşmak aynı zamanda Allah'ın emirlerine aykırı davranışlardan uzak olmayı gerektirir; her tercihin bir de terki vardır. Kabulümüzdeki teslimiyetin reddimizde de gösterilmesi gerekir ki, amellerle varmak istediğimiz hedeflere ulaşabilelim. O'nun yasakladıklarından kaçınmadıkça yaklaşma arzusuyla yapılan ibadetlerde bir nakısa olacak, kurban da bundan payına düşeni alacaktır.

Tutarsızlık ve niyet bulanıklığı sebebiyle namaz ve oruç için Peygamberimizin yaptığı uyarının benzeri, kurban için de söz konusu olabilir. Nice kurban kesenler vardır ki, kestikleri kurbandan kendilerine kalan, sadece et ve deriden ibarettir. Yakınlığı sağlayacak olan da hayvanın eti, derisi, kanı değil, onu kurban niyetiyle kesen mü'minin takvasıdır.

Takva; Allah'ın rızasını kazanmak için sahip olunması gereken bir hazine, nefsin zulüm ve günaha bulaşmış ellerine vurulan bir kelepçe, ruha ait olduğu ilahi esintiyi ilham eden bir rehber ve kişinin kendisini muhtemel tehlikelere karşı emniyete alması hâlidir.

Takva; Yaratan'ın azameti karşısında insanı hayranlık, ürperti ile beraber, aşk ve muhabbet duygularıyla karışık bir şekilde Allah'tan korkmaya iten, kişiyi her davranışında ölçülü olmaya, başkalarını düşünmeye, Allah'ın sevgisini kazanmak için hayır yollarını aramaya sevk eden bir sakınma hâlidir.

Nitekim Yüce Rabbimiz hac kurbanlarından söz ederken kurbanların, aslında Allah'ı yüceltme ve O'na şükretme vesilesi olduğunu belirttikten sonra şöyle buyurur:

“(O kurbanların) ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşacaktır. Fakat O'na sizin takvanız ulaşacaktır.” (Hac, 22/36-7)

“...Öyleyse kurbanlarınızla arındırın nefislerinizi!” (Tirmizî, “Edâhî”, 1)

Demek ki etin ve kanın ötesinde bir şey var kurbanda... Etlere ve kanlara değil “Allah'a yönelik derin saygı ve ona olan bağlılık” idraki, kulun samimiyet beyanı gidiyor yüceliklere...

Sevgili Peygamberimiz; *“Âdemoğlu kurban günü Allah katında kurban kesmekten daha sevimli bir amel işlemez. Kurban, kıyamet günü boynuzları, kılları ve tırnaklarıyla (sevap olarak) gelir. Kurban, henüz kanı yere düşmeden, Allah tarafından kabul edilir. Bu sebeple kestiğiniz kurbanlarla nefsinizi arındırın.”* (Tirmizî, “Edâhî”, 1; İbn Mâce, “Edâhî”, 3) diye buyuruyor.

Yaptığımız amel Rabbimiz'in katında ne kadar değer kazanırsa, biz de o kadar değer kazanırız.

Öyle ise düşünelim gerçekten kurbanlarımızın ne kadarı bizim...